

Sygn. akt: III U 974/15

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 28 kwietnia 2016 r.

Sąd Okręgowy w Ostrołęce III Wydział Pracy i Ubezpieczeń Społecznych

w składzie:

Przewodniczący:	SSO Grażyna Załęska-Bartkowiak
Protokolant:	starszy sekretarz sądowy Emilia Kowalczyk

po rozpoznaniu na rozprawie w dniu 28 kwietnia 2016 r. w O.

sprawy z odwołania M. S.

przeciwko Zakładowi Ubezpieczeń Społecznych Oddziałowi w P.

o wysokość emerytury

na skutek odwołania M. S.

od decyzji Zakładu Ubezpieczeń Społecznych Oddziału w P.

z dnia 19.10.2015r. znak (...)

orzeka:

zmienia zaskarżoną decyzję w ten sposób, że począwszy od dnia 06.10.2015r. przelicza emeryturę M. S. poprzez doliczenie rekompensaty za pracę wykonywaną w szczególnych warunkach w okresie od dnia 01.04.1990r. do dnia 30.06.1992r. i od dnia 01.07.1995r. do dnia 31.12.2008r.

UZASADNIENIE

Decyzją z dnia 19.10.2015r. (...) Oddział w P. przyznał M. S. prawo do emerytury.

M. S. wniósł odwołanie od powyższej decyzji w zakresie wysokości emerytury. Wniósł o doliczenie mu rekompensaty za wykonywanie pracy w szczególnych warunkach.

W odpowiedzi na odwołanie, organ rentowy wniósł o jego oddalenie. Wskazał, że M. S. nie spełnia przesłanek do nabycia rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych, gdyż nie udowodnił 15 lat pracy wykonywanej w szczególnych warunkach.

Sąd ustalił i zważył, co następuje:

M. S. decyzją z dnia 19.10.2015r. otrzymał prawo do emerytury po ukończeniu powszechnego wieku emerytalnego. ZUS nie przyznał mu jednak prawa do rekompensaty za wykonywanie pracy w szczególnych warunkach, gdyż nie uznał żadnego okresu jako pracę wykonywaną w szczególnych warunkach.

Zgodnie z art.2 pkt 5 ustawy z dnia 19.12.2008r. o emeryturach pomostowych (tekst jedn. Dz.U. z 2015r., poz.965 ze zm.) – rekompensata, to odszkodowanie za utratę możliwości nabycia prawa do wcześniejszej emerytury z tytułu pracy w szczególnych warunkach lub o szczególnym charakterze dla osób, które nie nabeą prawa do emerytury pomostowej. Natomiast w myśl art.21 ww. ustawy - rekompensata przysługuje ubezpieczonemu urodzonemu po dniu 31 grudnia 1948r., jeżeli przed dniem 1 stycznia 2009r. wykonywał pracę w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze w rozumieniu przepisów ustawy o emeryturach i rentach z FUS, przez okres wynoszący co najmniej 15 lat i nie ma ustalonego prawa do emerytury w niższym wieku emerytalnym ani prawa do emerytury pomostowej.

W niniejszej sprawie spór sprowadzał się do ustalenia, czy M. S. zgromadził 15 lat pracy w szczególnych warunkach, licząc do dnia 01.01.2009r., a w szczególności czy pracował w szczególnych warunkach w następujących okresach:

- 1) 01.04.1990-30.06.1992r. w (...) w P.;
- 2) 01.07.1995r.-31.12.2008r. w Przedsiębiorstwie (...) w P..

W toku postępowania M. S. złożył świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach z Przedsiębiorstwa (...) w P. z dnia 28.10.2015r. (k.27 a.s.), z którego wynikało, że w okresie od dnia 01.07.1995r. do dnia 31.12.2008r. w pełnym wymiarze czasu pracy wykonywał prace: kontrola międzyoperacyjna, kontrola jakości produkcji i usług oraz dozór inżynieryjno-techniczny na oddziałach i wydziałach, w których jako podstawowe wykonywane są prace wymienione w wykazie, na stanowisku mistrza ds. remontów, na którym prace wykonywane są stale i bezpośrednio przy stanowisku zaliczanym do stanowisk, na których wykonywane są prace w szczególnych warunkach. Jest to stanowisko wymienione w wykazie A, dziale XIV, poz.24 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 07.02.1983r. w sprawie wieku emerytalnego pracowników zatrudnionych w szczególnych warunkach lub w szczególnym charakterze (Dz. U. Nr 8, poz. 43 ze zm.) oraz w wykazie A, dziale XIV, poz.24 pkt 1 zawartym w załączniku nr 1 do zarządzenia Nr 9 Ministra Administracji, Gospodarki Terenowej i Ochrony Środowiska nr 2 z dnia 27.07.1983r. w sprawie stanowisk pracy w zakładach pracy resortu administracji, gospodarki terenowej i ochrony środowiska, na których są wykonywane prace w szczególnych warunkach, uprawniające do niższego wieku emerytalnego oraz do wzrostu emerytury i renty inwalidzkiej.

ZUS w piśmie z dnia 07.01.2016r. oświadczył, że w oparciu o ww. świadectwo wykonywania pracy w szczególnych warunkach zaliczyłyby okres od dnia 01.07.1995r. do dnia 31.12.2008r. do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach (k.34 a.s.). Jest to okres wynoszący 13 lat i 6 miesięcy.

Wobec powyższego Sąd uznał, że ww. okres podlega zaliczeniu do pracy wykonywanej w szczególnych warunkach, a spór pomiędzy stronami dotyczy jedynie zatrudnienia od dnia 01.04.1990r. do dnia 30.06.1992r. w (...) w P..

W oparciu o dokumenty znajdujące się w aktach osobowych odwołującego z tego okresu oraz w oparciu o zeznania świadków L. K. (k.53v) i J. Z. (k.53v) Sąd ustalił, że początkowo odwołujący był zatrudniony na stanowisku samodzielnego inspektora ds. koordynacji działalności zrzeczenia, następnie jako instruktor praktycznej nauki zawodu, a od dnia 01.04.1990r. do dnia 30.06.1992r. M. S. pracował stale i w pełnym wymiarze czasu jako magazynier paliw. Wynika to z treści dokumentów oraz z deklaracji o odpowiedzialności materialnej za paliwa płynne i smary. Takie stanowisko wpisano mu również jako ostatnio wykonywane do świadectwa wystawionego bezpośrednio po rozwiązaniu stosunku pracy tj. dnia 30.06.1992r.

W oparciu o zapisy znajdujące się w aktach osobowych, a w szczególności na kartach wynagrodzeń Sąd ustalił, że w spornym okresie odwołujący pracował także na stanowisku inspektora ds. BHP, jednakże był na tym stanowisku zatrudniony dodatkowo na 1/2 etatu i dostawał z tego tytułu oddzielną gratyfikację. Oznacza to zatem, że w pełnym

wymiarze czasu pracy pracował jako magazynier paliw, a dodatkowo – poza normatywnym czasem pracy – wykonywał obowiązki inspektora ds. BHP. Warto w tym miejscu odnotować, że pracodawca w ww. świadectwie pracy nawet tego stanowiska nie umieścił, co świadczy o marginalnym zakresie obowiązków związanym z tym stanowiskiem.

Z zeznań świadków i odwołującego wynika, że w okresie, gdy był magazynierem paliw, do jego obowiązków należało magazynowanie oraz wydawanie paliw i smarów. W tym okresie w P. funkcjonowały jedynie dwie stacje paliw, a jedną z nich był (...) w (...)ie. Do obowiązków odwołującego należało przyjęcie paliw oraz smarów, a następnie tankowanie około 30 pojazdów (...)u, pojazdów należących do okolicznych PGR-ów, (...)ów, spółdzielni produkcyjnych i przedsiębiorstw państwowych. Nadto wydawał paliwa rolnikom prywatnym. Wobec powyższego wykonywał prace wyszczególnione w wykazie A, dziale III, poz.40 ww. rozporządzenia tj. prace magazynowe, załadunkowe, rozładunkowe, transport oraz konfekcjonowanie surowców, półproduktów i wyrobów gotowych - pylistych, toksycznych, żrących, parzących i wybuchowych. Jest to okres wynoszący 2 lata i 3 miesiące.

Sąd dał wiarę zeznaniom świadków oraz odwołującego, gdyż znajdują one pełne potwierdzenie w dokumentach znajdujących się w aktach osobowych odwołującego. Świadkowie pracowali razem z odwołującym: L. K. był kierownikiem działu szybkiej obsługi, który świadczył naprawy sprzętu. Natomiast świadek J. Z. był kierowcą cysterny, która dowoziła paliwo do (...) w P.. Świadkowie znali zatem doskonale specyfikę pracy odwołującego w spornym okresie.

Mając to wszystko na uwadze, Sąd uznał, że odwołujący wykazał w niniejszym postępowaniu, że na dzień 01.01.2009r. zgromadził **15 lat i 9 miesięcy** pracy wykonywanej w szczególnych warunkach. Spełnił tym samym warunki do otrzymania rekompensaty z tytułu zatrudnienia w warunkach szczególnych.

Sąd przyznał odwołującemu prawo do rekompensaty, począwszy od dnia przyznania mu prawa do emerytury, tj. od dnia 06.10.2015r., gdyż M. S. wniosek o wypłatę tej rekompensaty złożył przed przyznaniem mu prawa do emerytury. Ponieważ z art.22 ustawy o emeryturach pomostowych wynika, że długość okresu wykonywania pracy w szczególnych warunkach rzutuje na wysokość rekompensaty, zatem Sąd w sentencji wskazał okresy pracy w szczególnych warunkach, które zaliczył w niniejszym postępowaniu.

Z tych względów, Sąd Okręgowy, działając na zasadzie art. 477¹⁴ § 2 kpc, zmienił zaskarżoną decyzję.